

סיון תשפ"ו
פרשת
קרח

411

מרכז מורשת
הרמב"ם
Maimonides
Heritage Center

עדות ושדראל אלדד

מה חדש?

אנחנו נמצאים ביום כאלו שאלדד איתנו גישה. באופן כתיבת העמוד - אין אישורים בעקבות האילום מאיראן. ברגע אחד תוכנית סוף שנת האישורים השתנו ונעצרו. השנים האלו של שאלדד איתנו להשתנות ברגע אחד. לא תמיד זה קל. יכול להיות שהיו לנו תוכניות שאלדד רצינו שיצאו אפילו ופראזיס זה מתבטא. אבל במבחן התוצאה - גישה זאת תכונה מוכללה שזוהי לנו להסתדר גם במצבים לא צפויים ולשמוע בזה לבא לפיתח.

מחכים לפתרונות טובים!

שמים שהצרכים אלינו ומאמינים אתכם להעשיר לקבל את העולמים בבית הספר, במיוחד
edotlyeladim@gmail.com או בהצרכים לקבלות חוצצות השקפה בסריחת הקיד.

מה בפרשה?

1 קורח ועדתו מוחים נגד משה ואהרן ויוצרים מחלוקת.

2 משה רבנו פונה לה' ומבקש ממנו שיראה במי הוא בוחר. הוא מציע שחברי עדתו של קורח יכינו מחתות, אם ה' יבחר בהם הוא יוריד אש מהשמיים וייקח את מנחתם ואם לא - הם ימותו בדרך לא רגילה.

3 האדמה פותחת את פיה וקורח ומי שהיו שותפים למחלוקת נבלעים באדמה.

4 אש יורדת מהשמיים ושורפת את מחזיקי המחתות.

5 ה' מצווה לקחת את המחתות מבין האנשים שנשרפו ולהכין מהן ציפוי למזבח. זאת על מנת להראות שעם ישראל רצוי ואהוב לפני ה' ונענשים רק אלו שלא שומעים בקולו.

סיפורי עדות ועליות

מבוסס על סיפור אמיתי

"ואשא אתכם על כנפי ישרים ואביא אתכם אלי"

מזל גישה אחר ידה שלה אימה. היא אחזה בה והרגישה חום וביטחון. יחד הם יעברו את המסע ויתאקלמו בארץ החדשה. מזל זוכרת את הרגעים הראשונים שלה כאן בארץ. ההמולה בנמל הייתה רבה. היעד היה המשאית הגדולה שחיתכה להם בסמוך.

כאשר החפצים המועטים אותם הביאו עימם הועלו על המשאית וכולם ישבו בביטחה - הם החלו ליסוע. הנסיעה הלילית הייתה מרגשת מאד, אך לוו אליה גם חששות, מזל הבינה לפתע שחייה השתנו. היא נמצאת בארץ חדשה ולא מוכרת. איך תסתדר? כיצד תמצא לעצמה חברות חדשות? מה ילבשו בנות גילה ומה הם התחביבים שלהן? מזל גישה אחר ידה שלה אימה. היא אחזה בה והרגישה חום וביטחון. יחד הם יעברו את המסע ויתאקלמו בארץ החדשה.

החלק בפזם בבאב...

הלכה ומעשה

הלכה למעשה:

אין להניח חפצים במקום בו עוברים אנשים. מדרכה, או כל שטח ציבורי אחר, שייך לכולם ואין לאף אחד רשות להניח בו חפצים שעלולים לפגוע במעבר של מישהו אחר.

-למה אנשים משאירים חפצים באמצע המעבר, רצתי מהר הביתה כי ידעתי שעוד מעט אנחנו נוסעים לברכה. על המדרכה הייתה מונחת שקית גדולה של ספרים ואני נתקלתי בה ונפלת...

- זה באמת לא בסדר שמשאירים חפצים ברשות הרבים, וכמובן אתה לא צריך לשלם על הנזק

המניח את הפד ברשות הרבים והלק [המהלך] ונתקל בה ושברה פטור לפי שאין דרך בני אדם להתבונן בדרך קשה מהלכין. ואם הזק בה הרי בעל הפד חייב בנזקיו.

הלכות נזקי ממון, יג, יב.

חידות וחידודים

מנהגי עדות

בסוּנִיס, בהיוולד בן זכר נוהגים להדביק על דלת חדר האם והתינוק עלון "שמירה לילד וליוולדת", הכולל ברכה למען היוולדת, ברכות המילה, "שיר המעלות אשא עיני" (תהלים קכא) ולחש נגד עין-הרע. "שבת סימן טוב" היא השבת שבין לידתו של הבן לבין יום המילה. בבית-הכנסת עולה האב "ששי" והוא מזמין את הקהל לביתו. זמרי "הת"ת והקהל שרים שם פיוטים מיוחדים ומרבים ב"מי שברך" לכבוד "אבי הבן". (אתר דעת)

גם לכם יש מנהג מיוחד שעובר במשפחה? נשמח לשמוע!

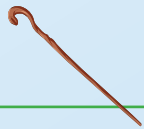
תפזורת מהפרשה

ק	מ	ת	ו	ת	ח	מ	ק
א	ר	ש	י	ע	כ	נ	ט
ה	צ	ח	ה	א	ר	ה	ו
ר	מ	א	ב	י	ר	מ	ר
ו	נ	ח	י	ע	כ	ג	ת
נ	ה	ד	ט	א	ר	ק	ק
צ	נ	ת	צ	מ	נ	ה	ב
א	ו	נ	ב	נ	פ	ל	ת

קרח / משה / אהרן / דתן / אבירים / מחתות
קטורת / און בן פלת

איורים בפרשה

כתבו כיצד קשור כל אחד מהאיורים הבאים לפרשה

פיוט השבוע - פיוטים ושירה

אשת חיל

ויהללה:
רבות בנות עשו חיל. ואת
עלית על פלנה:
שקר חזן והבל היפי. אשה
יראת ה' היא תתהלל:
תנו לה מפרי ידיה. ויהי
ללוה בשערים מעשיה:

ידיה שלחה בפישור.
וכפיה תמכו פלח:
כפה פרשה לעני. וידיה
שלחה לאביון:
לא תירא לביתה משלג. כי
כל ביתה לבש שנים:
מרבדים עשתה לה. שש
וארגמן לבושה:
נודע בשערים בעלה.
בשבתו עם זקני ארץ:
סדין עשתה ותמכר. וחגור
נתנה לפנעני:
עז והדר לבושה. ותשחק
ליום אחרון:
פיה פתחה בחכמה. ותורת
חסד על לשונה:
צופיה הליכות ביתה. ולחם
עצלות לא תאכל:
קמו בניה ויאשרוה. בעלה

אשת חיל מי ימצא. ורחק
מפנינים מכרה:
בטח בה לב בעלה. ושלל
לא יחסר:
גמלתהו טוב ולא רע. כל
ימי חייה:
דרשה צמר ופשתים.
ותעש בחפץ כפיה:
היתה כאניות סוחר.
ממרחק תביא לחמה:
ותקם בעוד לילה. ותתן
טורף לביתה וחק לנער-
תיה:
זממה שדה ותקחהו. מפרי
כפיה נטעה כרם:
חגרה בעוז מתניה. ותאמץ
זרועתיה:
טעמה כי טוב סחרה. לא
יכבה בלילה נרה:

להאזנה

לפיוט בנעימה
סרקו את הקוד

